KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
AF 15. OKTOBER 1974 [1]

Nederlandse Vereniging voor de Fruit- en Groentenimporthandel Nederlandse Bond van Grossiers in Zuidvruchten en ander Geimporteerd Fruit mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 71/74 R og RR

I sagerne nr. 71/74 R og RR,

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR DE FRUIT- EN GROENTENIMPORTHANDEL, NEDERLANDSE BOND VAN GROSSIERS IN ZUIDVRUCHTEN EN ANDER GEIMPORTEERD FRUIT, repræsenteret af J. J. A. Ellis og B. H. ter Kuile, begge advokater med møderet i Haag, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. Loesch, 2, rue Goethe,

sagsøgere,

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske rådgiver B. Van der Esch, og med valgt adresse i Luxembourg hos P. Lamoureux, juridisk rådgiver, 4, boulevard Royal,

sagsøgte,

og

FRUITUNIE ASSOCIATION, repræsenteret af advokat R. A. de Jonge, Utrecht, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, 34 B IV, rue Philippe II,

intervenient,

afsiger

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

følgende

1 — Processprog: Hollandsk.

KENDELSE

Sagsfremstilling

Efter en procedure indledt i henhold til artikel 85 i Traktaten om oprettelse af EØF traf Kommissionen den 25. juli 1974 en beslutning (IV/26.602 — Frubo; EFT af 29/8/1974 nr. L 237, s. 16 ff), ifølge hvilken artikel 9 i en aftale mellem sagsøgerne vedrørende auktionsordningen for sydfrugter og anden frugt, der indføres til Nederlandene, udgør en overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1.

Ved denne beslutning blev der meddelt afslag på en ansøgning om fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3, og det pålagdes sagsøgerne og de sammensluttede virksomheder straks at bringe de konstaterede overtrædelser til ophør.

Den 23. september 1974 anlagde sagsøgerne en hovedsag om annullation af den omtalte beslutning.

Ved et særskilt dokument har de indgivet en dobbelt anmodning om udsættelse med fuldbyrdelse, dels under den periode, som går forud for den foreløbige afgørelse og dels perioden mellem den foreløbige afgørelse og Domstolens dom vedrørende hovedsagen.

Ved skriftligt indlæg af 30. september 1974 har Fruitunie fremsat en begæring om intervention under behandlingen af hovedsagen og under nærværende forhandling om foreløbige forholdsregler.

Sagsøgerne har specielt anmodet om udsættelse med gennemførelsen af beslutningen, indtil der foreligger en afgørelse om foreløbige forholdsregler.

Kommissionen har svaret, at den efter praksis ikke søger at tvinge de pågældende til formelt at ophæve deres aftaler eller bringe dem i overensstemmelse med traktaten, når der verserer en sag om foreløbige forholdsregler mod en beslutning, der erklærer en aftale for uforenelig med artikel 85.

Den har erklæret, at den vil optræde på samme måde i det foreliggende tilfælde.

Desuden anmoder sagsøgerne om, at gennemførelsen af den anfægtede beslutning udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse om hovedsagen.

Til støtte for denne anmodning påberåber de sig, at deres sammenslutning har eksisteret i lang tid, at den er nødvendig, samt den omstændighed, at sammenslutningen, såfremt de fik medhold i stævningen vedrørende hovedsagen, ville lide uoprettelig skade ved et sådant midlertidigt indgreb i dens effektivitet.

Videre er den anfægtede beslutnings gyldighed ifølge sagsøgerne særdeles tvivlsom.

Der er i øvrigt tale om en hastesag, idet salgssæsonen for appelsiner i Spanien snart begynder og må varetages efter det tidligere salgssystem, som ellers ville blive »tilintetgjort« med den konsekvens, at der ville ske en forhøjelse af priser, som indtil nu har været lavere end dem, som normalt gælder inden for EØF.

Der kan ikke anføres nogen fællesskabsinteresse til støtte for udsættelsen, idet det påklagede salgssystem har eksisteret siden 1952, og der er gået flere år, før Kommissionen har truffet sin beslutning.

Som konklusion anmoder sagsøgerne Domstolen om at træffe en foreløbig forholdsregel om udsættelse med gennemførelsen af beslutningen fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af 25. juli 1974 (nr. IV/26.602 — Frubo), »indtil der er faldet dom i den sag, som er anlagt af sagsøgerne mod denne beslutning, eller i alt fald indtil en dato, som Domstolen finder rimelig og med forbehold for enhver afgørelse, som Domstolen måtte finde passende, i alle tilfælde således, at Kommissionen dømmes til at afholde kendelsens omkostninger«.

Kommissionen, sagsøgte vedrørende hovedsagen og begæringen om foreløbige forholdsregler, bemærker, at det ikke er sikkert, at en formel ændring af vedtægterne under sagen risikerer at forårsage en øjeblikkelig og uoprettelig skade.

I øvrigt finder Kommissionen, at sagsøgerne anmoder Domstolen om at træffe afgørelse på Kommissionens vegne, idet udsættelse med gennemførelsen af en afvisningsbeslutning ikke kan sidestilles med udstedelse af en tilladelse, der er blevet nægtet af forvaltningen.

Selv hvis Domstolen skulle nære den modsatte opfattelse, ville der i den foreliggende sag ikke kunne træffes en sådan foranstaltning, hvis gennemførelse ville bevirke, at grossisterne stadig var udsat for de i aftalen omhandlede sanktioner.

Kommissionen nedlægger påstand om, at begæringen forkastes, og at sagsøgerne dømmes til at afholde omkostningerne ved behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler.

Intervenienterne begrunder deres søgsmålsinteresse med, at deres interesser eventuelt bliver krænket både i tilfælde af annullation af beslutningen og i tilfælde af udsættelse med dens gennemførelse.

Selv en midlertidig opretholdelse af aftalen forhindrer intervenienterne i at handle uafhængigt som importør og hæmmer deres forsyningsfrihed.

Denne situation påvirker handelen med medlemsstaterne, hvilket den anfægtede beslutning beviser.

Intervenienterne ville lide alvorlig skade.

De nedlægger derfor påstand om afvisning af begæringen om udsættelse med gennemførelsen.

Sagsøgerne i hovedsagen modsætter sig Fruitunies interventionsbegæring med den begrundelse, at påstandene i interventionsstævningen ikke tjener til støtte for en af parternes påstande, men støtter den omtvistede beslutning, og at den omtalte begæring ikke opfylder de betingelser, der kræves ifølge statutten for Domstolen.

Grunde

1 Intervenienternes søgsmålsinteresse fremgår af, at de kan have fordel af gennemførelsen af en beslutning, som gør det muligt for dem på ny at blive frit stillet i forhold til den omtvistede aftale;

2 hermed støtter de Kommissionens påstande;

3 deres begæring om intervention i den foreliggende sag bør derfor tages til følge.

4 Begæringen om foreløbige forholdsregler tilsigter en afgørelse om udsættelse med gennemførelse af Kommissionens beslutning, hvilket vil have til følge, at den påtalte aftale skal betragtes som midlertidig gyldig, indtil der er afsagt dom i hovedsagen;

5 imidlertid kan den dommer, som har en begæring om foreløbige forholdsregler til påkendelse, ikke ved at sætte sit skøn i stedet for Kommissionens midlertidigt gøre en aftale gyldig, som er ophævet i henhold til artikel 85, stk. 1 med de virkninger, som er angivet i artikel 85, stk. 2;

6 der bør ifølge ordlyden af EØF-traktatens artikel 185 i det højeste tilstås udsættelse med gennemførelsen af den anfægtede retsakt, for så vidt denne udsættelse viser sig at være absolut nødvendig, når henses til sagens hastende karakter og til den uoprettelige skade, som ville kunne følge af en øjeblikkelig gennemførelse af beslutningen før Domstolens dom vedrørende hovedsagen, som ikke må foregribes;

7 i øvrigt har Kommissionen erklæret, at »den efter praksis ikke søger at tvinge de pågældende til formelt at ophæve deres kontrakter eller bringe dem i overensstemmelse med traktaten, når der verserer en sag om foreløbige forholdsregler mod en beslutning, der erklærer en aftale for uforenelig med artikel 85«;

8 det er derfor tilstrækkeligt, at der foretages udsættelse med gennemførelsen af Kommissionens beslutning, indtil den endelige dom foreligger, dog under forbehold af, at der inden for denne frist ikke gøres anvendelse af de bestemmelser, ifølge hvilke deltagerne i aftalen kan pålægges bøder;

9 på sagens nuværende stadium tages der forbehold for sagsomkostningerne.

I henhold til disse grunde

afsiges følgende foreløbige

kendelse:

1. **Sammenslutningen Fruitunie's begæring om intervention under sagsbehandlingen vedrørende foreløbige forholdsregler tages til følge.**

2. **Gennemførelsen af beslutningen IV/26.602 — Frubo udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse i realiteten.**

3. Imidlertid kan der inden for denne frist ikke gøres anvendelse af de bestemmelser, ifølge hvilke deltagerne i aftalen kan pålægges bøder.

4. Der tages forbehold for sagsomkostningerne.

Afsagt i Luxembourg den 15. oktober 1974.

A. Van Houtte
Justitssekretær

R. Lecourt
Præsident